

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

S. Petronelle, den XXXI. Mey. Op de wijze: Waer blijfdy nu, &c. Ofte: als
het hier op Noten staet.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Twee vinghers/ twee natueren
 In u thoonen te zyn.
 Ons' handt wy dan verrueren/
 Van d'eene schouder sijn/
 Tot op de rechte sijde:
 Want ghy 't verdoemt gheslacht
 Tot de ghebenedijde
 Plaets selver hebt ghebracht. Tot/Sc.
 D zy lof Godt verheven/
 Die ons al' hebt ghesocht;
 Jae dooz u doodt/en leven/
 Men 't krups seer dier' ghekocht,
 't Moet verre van ons wesen
 Te soecken eer'/oft prijs/
 Van in u krups ghepresen;
 Al achtmen ons on-wijs. 't Moet/Sc.

S. P E T R O N E L L E.

den XXXI. Mey.

Op de wijze:

Waer blijfdy nu, &c. Ofte: als het
hier op Noten staet.

Heer staet my by in desen noodt

Die

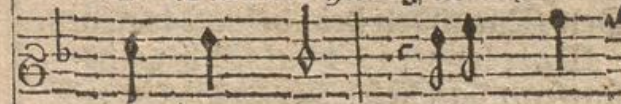
Die my rondomt al e- ven groot/

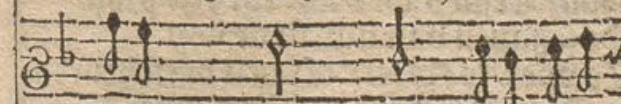
Riep wijlen sinte Petronel-

le/ Wanneer haer Flaccus

Roomschen Graef/ Maer 's we-

relts/ 's bleesch/ en 's dupbels

slaef/ Nam met versochte trouw

te quellen.

Heer staet my by in desen nood/
 Die my rondomt al eben groot/
 Riep wijlen sinte Petronelle/
 Wanneer haer Flaccus Roomschen
 Gaef/
 Maer 's werelts/'s vleschs/en 's dup-
 vels slaef/
 Nam met versochte trouw te quellen.
 Mijn op-set is/ghy weetet Heer/
 Dooz u te houden ziel en eer/
 Op hoop van dooz een supber leven
 Te krijghen d'uptghelesen krans/
 Die ghy/ als tot een boben-kans/
 Den Maeghden hebt beloost te geben.
 Maer leyder is 't dat ick het echt
 Ontsegh van desen fieren knecht :
 Soo dreght hy my/en 'tsal soo beuren/
 Dooz Cesars wet/als tot een yzop/
 De schapen van uw' lieve kop
 Te vper/te sweert te doen verscheuren.
 En wat sou ick onsaligh wijf
 Van u/ vooz 't repn-bewaerde lijf/
 Ten Hemel voozdeels moghen hopen:
 Indien ick daer dooz oorzaeck gaf
 Dat rondtom met behloede straf
 Uw' nieuwen Tempel wert bedroyen.
 Dan waer toe doch dees pd'le vrees/
 Waer toe met bloedt/ waer toe met
 vrees/
 Waer toe my selven te beraden

Met dit benauwt bekrompen hert/
'tWelc my noch meer en meer verwert/
Hoe'n loop ick niet tot Godts genade.

En sonderlinge tot de spys
Die hy ons van sijn Paradys
Alhier gebzacht heeft op de aerde.
Een spys waer van de schilderij
In 't oude Testaments ghetij
Doch is gheweest van sulcken waerde.

Want hier dooz wierd den Patriarck
In Gode noch wel eens soo starck
Als hy gheweest was van te vozen :
Soo saen hem Melchizedechs handt
Ghespyst had met de offerhandt
Van wijn/en met ghebacken kozen.

Dit vroomde beertich jaren lanck
In Manna-bzood en Kotsse-bzanck/
D'Hebreeusche dooz de woeste racken ;
Hier dooz wierd d'opgeblase teind
Van 't Madiaensche veld gheschendt/
In 't koeckjen onder d'asch ghebacken.

Dooz 't eygen maecksel werde vroom
We'er onder een Genever-boom
Helias/als hy achter landen
De bloed-verdzoncken Iesabel
Dee loopen om het wzeed opstel
T'ontgaen van haer verwoede handen.

Dit alles en noch meerder mee
Van dese spys de schaduw' dee/
Hoe groot'lycks sal my dan wel baten/

Tot sterckhepd en tot goeden raed/
 De waerhepd die ons in der daed
 Den Soone Godts heeft naghelaten.

Mant dit is toch den hoochsten roem
 Der Kercke/dit is de vetste bloem/
 Dit is het uptghelesen kozen/
 Dit is den wijn die maeghden baert/
 Dooz 't nieuwe Testament ghespaert/
 Tot wellust van den uptverkozen.

Ick sal my dan tot desen disch
 Verboeghen: maer soo als een visch
 Da 't hoole water plagh te snacken.

Ick sal tot mijn beminde gaen:
 Met hem sal ick mijn siel beraen/
 Die alle lasten kan ontpacken.

O Iesv, t' mijnder hulpe let/
 Dw' liefften wil is toch de wet
 Van al mijn doen/van al mijn laten.
 Versterckt my Heer/ gelijk ghy pleegt
 Den swacken/dat ick niet beweegt
 En werd dooz minnen / noch dooz ha-
 ten.

Hoe dat men smeect / hoe dat men
 dreyghet /

Gunt dat mijn hert sich niet en neyghet
 Tot sucht van bleesschelycke wercken.
 Al houd' ick u mijn lichaem kups/
 Ghy kuant noch even-wel het hups
 Bewaren uwer hepligher Kercken.
 Ghy hebt het toch te vast ghegrandt

Op d'uytspraeck van mijns Vaders
mondt.

Als 't u beliefde hem te stellen
Een onbeweghelijcke rots/
Waer op haer bzenen sou de trots/
Tot 's wereldts eynde toe der hellen.

Dus spreekt de repne Petronel.
En met dit Christelijck bestel
Verwacht sy 't Goddelijck besorghen;
Om na des Hemels liefste sin
Haer lest beraed te bzenghen in/
Aen 't Heerschap op den derden mo-
ghen.

Sy vast/sy bidt/in sack en haer;
En als sy nu van 't hoogh-autaer
Het broot der Eng'len heeft ontfangen/
Ontslaeyt de sup're dienst-maeght
Goedts

In al te soeten slaey des doodts/
Noch metten bloesem op de wanghen.

Haer hert en kon de groote bzenghd
Niet vatten/siet de Christen deughd
En past toch op geen aerdsche slaven.
O Flacce/ Iesus is te rijck;
Laet hem sijn Bzupdt: neemt ghy het
lijck
En doet het voor 't Autaer begraven.

